

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: *Dětské centrum Jihočeského kraje, o. p. s. v systému péče o týrané, zneužívané a zanedbávané děti*

Autor práce: Martina Páníková

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Mgr. Martina Baráková

Datum: 14. 5. 2017

Bakalářská práce studentky Martiny Páníkové se zaměřuje na činnost Dětského centra Jihočeského kraje, o. p. s. a jeho roli v systému péče o týrané, zneužívané a zanedbávané děti; upozorňuje na následky špatné rodičovské péče a nutné zásahy institucí z oblasti sociálně-právní ochrany dětí.

Cílem předkládané práce je „zjistit, jakou roli má Dětské centrum Jihočeského kraje jako subjektu v péči o ohrožené dítě“ (s. 6, s. 41) – ten je dále lépe formulován na s. 37: „zhodnotit, jakou roli má Dětské centrum Jihočeského kraje v systému péče o dítě.“; a dále modifikován do podoby: „cílem je vyzdvihnout roli Dětského centra ...“ (s. 45).

Obsahová stránka teoretické části práce odpovídá tématu práce a víceméně koreluje s řešeným problémem. V teoreticky pojaté části práce autorka nejprve definuje rodinu včetně vymezení její (ne)funkčnosti. Následně se věnuje syndromu CAN a podrobné charakteristice zařízení, která vstupují do procesu práce s rodinou a traumatizovaným dítětem/děťmi (OSPOD, ZDVOP), včetně podrobně uvedeného legislativního ukotvení a charakteristiky zacíleného Dětského centra Jihočeského kraje ve Strakonici. U některých odstavců v textu však není jasně udán zdroj, ze kterého autorka čerpala (s. 8, 9, 10, 15, 17, 21) a v celé podkapitole 4.1.6 (s. 22-23) není uvedeno alespoň v poznámce, odkud tyto informace autorka získala – zda je má od někoho zprostředkované, z vlastní praxe, z webových stránek organizace... To se lze pouze domnívat.

Následující část představuje tři kazuistiky, kdy nejprve studentka shrnuje vybrané případy, až poté uvádí metody, které využila ke sběru těchto informací (včetně vlastní praxe v zařízení) a následně prezentuje konkrétní kazuistiky obsahující základní (změněné) údaje, osobní a vývojovou anamnézu, zprávu z OSPOD, pozorování dětí ve zkoumaném zařízení, práci s rodinou (popř. pedagogy a psychology) a závěry. Kazuistiky shrnují spolupráci institucí a ilustrují vývoj případů. Objevují se zde však nevhodně zvolené formulace jako např.: „*Chlapec (pozn.: 4 roky) byl nalezen v non-stopu spolu s matkou v silně podnapilém stavu*“ (s. 29); „... *sousedé (...)* *sdělovali hypotézy, že je otec pravděpodobně uživatelem drog.*“ (s. 27).

Dále autorka navazuje samostatnými podkapitolami *Prognóza případů* (5.6) a *Diskuze* (5.7), Diskuze by měla dávat do souvislostí informace (resp. závěry jiných autorů) z teoretické části se

získanými zjištěními (zde kazuistikami) autora, což se v tomto případě neděje. V autorčině pojetí se v diskuzi operuje především s informacemi převzatými ze čtvrté kapitoly práce (navíc bez udání zdrojů) a subjektivními pocity, namísto odkazování na fakta ze získaných kazuistik (5.6). K čemu tedy kazuistiky jsou, když je autorka dostatečně nevyužije k argumentaci v diskuzi?

Po formální stránce práce vykazuje určité rezervy. V textu se místy objevují překlepy či chyby v interpunkci, na koncích řádků jsou ponechány jednopísmenné předložky a spojky. Bibliografické citace odpovídají příslušné normě. Autorka chybně odkazuje na zdroje pod čarou, namísto horního indexu v textu (př. ¹) používá dolní index (př. ₁). Místy se v citovaných zdrojích objevují drobné chyby ve smyslu chybějící tečky, neoznačení názvu literatury kurzivou aj. (s. 8, 9, 42 ...).

I přes veškeré zmíněné nedostatky tuto kvalifikační práci **d o p o r u č u j i** k obhajobě s hodnocením **chvalitebně-dobře** v závislosti na obhajobě práce studentkou.

Baráková